

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 30 grudnia 2020 r.

Poz. 6963

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR PN-II.4131.371 .2020 WOJEWODY LUBELSKIEGO

z dnia 29 grudnia 2020 r.

stwierdzające nieważność uchwały Nr XXII/193/2020 Rady Powiatu w Łęcznej z dnia 26 listopada 2020r. w sprawie szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w powiatowym ośrodku wsparcia- Centrum Opiekuńczo Mieszkalnym w Jaszczowie, w części obejmującej §1 ust. 3 uchwały.

Na podstawie art. 79 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 920)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXII/193/2020 Rady Powiatu w Łęcznej z dnia 26 listopada 2020r. w sprawie szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w powiatowym ośrodku wsparcia- Centrum Opiekuńczo Mieszkalnym w Jaszczowie, w części obejmującej §1 ust. 3 uchwały.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XXII/193/2020 została doręczona organowi nadzoru w dniu 7 grudnia 2020 r.

Przedmiotową uchwałę Rada Powiatu w Łęcznej podjęła m.in. na podstawie art. 97 ust. 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1876).

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej opłatę za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, uwzględniając przyznany zakres usług. Osoby nie ponoszą opłat, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego.

W art. 97 ust. 5 ustawa stanowi zaś, że rada powiatu lub rada gminy w drodze uchwały ustala, w zakresie zadań własnych, szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych.

Przepis art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej ma charakter upoważnienia ogólnego do wydania aktu prawa miejscowego.

Jedyną wskazówką dla miejscowego prawodawcy stał się obowiązek dopełnienia wymogu szczegółowości, czyli samodzielnego doboru kryteriów odpłatności. Nie oznacza to jednak niczym nieskrępowanej swobody Rady Powiatu realizującej swoje kompetencje w tym zakresie.

Większa skala swobody prawotwórczej, jaka występuje przy ogólnym upoważnieniu ustawowym do stanowienia aktów prawa miejscowego i brak precyzyjnych wytycznych co do treści takich podstawowych uregulowań jest bowiem ograniczona całokształtem i celem przepisów normujących dziedzinę, której dotyczy dany akt, wydany na podstawie upoważnienia zawartego w ustawie.

Zgodnie z § 1 ust. 3 uchwały, *średni miesięczny koszt utrzymania w COM wynosi:*

1) w zakresie usług dziennych - 20,00 złotych za godzinę pobytu na 1 mieszkańca tj.

20,00 zł X 8 godzin pobytu dziennie x 31 dni w miesiącu co daje kwotę 4960,00 złotych miesięcznie,

2) w zakresie usług całodobowego zamieszkania - 5000,00 złotych miesięcznie na 1 mieszkańca.

W ocenie organu nadzoru powyższa regulacja została podjęta z istotnym naruszeniem art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej.

Przepis art. 97 ust. 5 ww. ustawy, zawierający delegację dla organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do podjęcia niniejszej uchwały, nie upoważnia Rady do określenia średniego miesięcznego kosztu utrzymania w ośrodku wsparcia.

Na podstawie powołanego przepisu rada powiatu jest władna ustalić wyłącznie szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia.

Ustawodawca kształtuje zatem jedynie uprawnienie rady do ustanawiania określonych reguł, jakie powinien stosować podmiot kierujący do ośrodka wsparcia / mieszkania chronionego.

Szczegółowe zasady, do ustalenia których została zobowiązana Rada, nie mogą być sprzeczne z zasadami zawartymi w ustawie, a jednocześnie nie mogą pozbawić podmiotów wskazanych przez ustawodawcę prawa do podjęcia decyzji w określonym przez niego zakresie.

Skoro ustawa w art. 97 ust. 1 stanowi, że opłatę za pobyt w ośrodkach wsparcia ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, należy stwierdzić, iż Rada Powiatu nie ma kompetencji w tym zakresie, a w ramach szczegółowych zasad powinna określić jedynie granice, w ramach których opłata winna zostać ustalona przez uprawnione podmioty.

Granic tych - zdaniem organu nadzoru - nie stanowi określanie przez Radę średniego miesięcznego kosztu utrzymania w ośrodku wsparcia w zakresie usług dziennych i usług całodobowego zamieszkania .

Ustawodawca kształtuje uprawnienie rady do ustanowienia określonych reguł, jakie powinien stosować podmiot kierujący do ośrodka wsparcia. Stawkę godzinową lub miesięczną ustala podmiot prowadzący.

Koszt pobytu osoby jest ustalany na podstawie kalkulacji dokonywanej przez podmiot prowadzący, a stawki godzinowe czy miesięczne za pobyt w ośrodkach wsparcia są zróżnicowane, a różnica w kosztach pobytu wynika z kalkulacji wskazanej przez podmiot prowadzący.

Wysokość opłaty określa podmiot kierujący w porozumieniu z osobą kierowaną w decyzji administracyjnej i wydając decyzję administracyjną organ kierujący uwzględnia postanowienia uchwały Rady Powiatu.

Wskazanie w uchwale w § 1 ust. 3 średniego miesięcznego kosztu utrzymania w tym godzinowej stawki 20,00 złotych czy miesięcznej stawki za pobyt - 4960,00 złotych lub 5000,00 złotych (przy całodobowym zamieszkaniu), uniemożliwia ustalenie przez organ kierujący opłaty w porozumieniu z pensjonariuszem oraz uwzględnienia usług, które zostały przyznane.

Ustawodawca nie przyznał radzie powiatu prawa do ustalania wysokości opłat za pobyt w ośrodkach wsparcia, a jedynie uprawnienie do ustanawiania określonych reguł, jakie powinien stosować podmiot kierujący do tego ośrodka.

Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 28 stycznia 2014 r., sygn. akt IV SA/Wr 629/13, „Mając na względzie brzmienie art. 97 ust. 1 ustawy nie ulega zdaniem Sądu wątpliwości, że ustalenie opłaty powinno przyjąć formę decyzji administracyjnej. Przy czym, znaczący wpływ na treść ewentualnego rozstrzygnięcia ma zakres przyznanej pomocy i stanowisko strony (osoby kierowanej lub jej przedstawiciela ustawowego), z nią bowiem organ orzekający powinien uzgodnić wysokość opłaty. Nie zmienia to jednak faktu, że decyzja przyjmie postać jednostronnego i władczego rozstrzygnięcia organu administracyjnego. Rada nie ma kompetencji w tym zakresie, a w zakresie ustalania „szczegółowych zasad” powinna określić jedynie granice, w ramach których opłata winna zostać ustalona przez uprawnione podmioty. Granic tych nie stanowią konkretne stawki opłat za pobyt w mieszkaniu chronionym” (zob. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 20 marca 2020r., sygn. akt IV SA/Wr 34/20).

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXII/193/2020 we wskazanym zakresie jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA LUBELSKI

Lech Sprawka

Otrzymują:

- 1) Starosta Łęczyński
- 2) Przewodniczący Rady Powiatu w Łęcznej